

Манастир Светог Преображења Господњег

У дугогодишњој новинарској каријери најједноставније ми је било успоставити контакт са људима за које бисте помислили да су, постигавши много у животу, тешко доступни. Никада нећу заборавити руског космонаута, Алексеја Леонова, човека који је први лебдео у безваздушном простору, којем сам била домаћин за време сарајевских Олимпијских игара.

Била сам срећна због свог доброг познавања руског језика, на коме смо комуницирали, јер ми је причао дивне бајке из сопственог детињства. И ако нисте знали, Алексеј Леонов је не само астронаут, већ и успешан дечији писац и познат сликар. Уз све привилегије које је имао као гост Олимпијаде, рекао је да му је најдража она кад смо отишли на Ђевапчиће на Башчаршију.

Такав сам осећај тоpline и гостољубивости осетила од првог тренутка у сусрету са Његовим пресвештенством, Владиком канадским, Георгијем.

А једноставност у опхођењу својствена великим људима и срдачност у разговору, учинила је веома пријатним мој боравак у Манастиру Светог Преображења Господњег у Милтону и прелепом здању Конака.

То је једини српски православни Манастир у Канади, а темеље је освештао Његова Светост Патријарх српски господин Павле 1992. године.

"У Канадској епархији сам 22 године, готово од њеног стварања. Дошао сам 1984., годину након оснивања, и тада је било мало свештеника, мало цркава на овом великом пространству, а Канада је, као што знате, друга земља по пространству у свету. Имали смо у то време 8 свећштенника, сада Богу хвала, имамо 23 свештеника, 26 парохија и један манастир.

Наша настојања од првог дана била су да окупимо српски народ у овој далекој, али благодородној земљи, у којој би многи пожелели да живе. Ја сам срећан што живим овде, а у исто време тужан, колико је нашег народа морало оставити своју земљу и избећи из ње." - каже за "Огледало" Владика Георгије.

Ово ће бити пресудна година за решавање статуса Косова. Колико успевате да својим саговорницима Канађанима пренесете важност опстанка Косова у оквиру Србије, значај историје и традиције на тим просторима, који је суштина идентитета Србије?

"Кад год сам у Србији и кад сам гост код канадског амбасадора, он, мада има све инфромације, увек каже да га занима моје виђење ситуације,

Престижна награда *"Растко Петровић"* за 2006. годину додељена је постхумно Сави Н. Вујиновићу, аутору књиге *"Никола Тесла и његово време"*, у издању "Источника", издавачке куће, Епархије канадске.

У предлогу за награду "Растко Петровић" наглашавају се и заслуге које за објављивање припадају "Источнику" и Епископу канадском, господину Георгију.

Ово је друга велика награда којом је за мање од годину дана овенчана издавачка кућа Епархије канадске. Наиме лист "Источник" награђен је прошле године Вуковом наградом, једним од најзначајнијих признања на српским просторима, за изузетан допринос развоју културе у Републици Србији и свесрпском културном простору, а главни уредник листа "Источник", протојереј Василије Томић, добитник је златне значке културно-просветне заједнице Србије. Сава Н. Вујиновић, богослов из Дивосела и борац за одбрану српства у Другом светском рату, провео је највећи део свог живота на просторима Америке и Канаде, прикупљајући деценијама грађу о свом чувеном земљаку Николи Тесли. Пред крај живота, он је своју богату грађу као завештање оставио Епархији канадској, која је прво издање објавила још 1993. године, са предговором који је написао познати песник Рајко Петров Ного, лауреат овогодишње награде "Ђоровићеви сусрети" у Требињу.

Како нам је у разговору за "Огледало" рекао Владика Георгије поводом 150. годишњице Теслиног рођења, "Источник" је Штампано ново, допуњено издање.

како би то могао да пренесе другима. И овде у Канадском савету цркава чији сам члан, као и што сам члан Епископског савета свих православних цркава, нас има 9 епископа Грка, Руса, Антјохијаца, Румуна, често разговарамо о томе. Косово је наша рак рана, наш Јерусалим, наше светилиште и извориште и ми се нападамо изворним и светим аманетима Светог Цара Лазара, рецимо који се определио за небеско царство, подсећамо се на Немањиће, који су градили цркве и манастире. Не знам колико има ефекта, али не жалимо труда и времена, где год смо у прилици да истакнемо и кажемо, ако је за јеврејски народ Јерусалем пресудан, за нас је то Косово и Метохија."

У сталном сте контакту са свештеницима и народом Косова, каква су њихова размишљања и да ли још верују у могућност опстанка на Косову или су њихове снаге на измаку?

"На Косову сада још једино Српска православна црква има неко сигурно упориште и уточиште. Око 90 % српског живља се иселило, а они што су остали живе у енклавама у страху од сутрашњице. И зато ми кад год одлазимо тамо, настојимо да их охрабримо, да их подржимо. Недавно смо имали Архијерски Сабор са нашим светим Патријархом, ишли смо у Пећку Патријаршију и служили смо. Окупило се двестотинак људи коју су дошли да чују поруку и изброје још који дан у своме битисању на Косову. Када смо долазили плакали су од радости што смо ту, када смо полазили плакали су од туге, не знајући да ли ћемо се икада више ту срести.

Ја знам да велику улогу тамо играју два епископа, Артемије и млади Епископ Теодосије из Дечана. Они су заиста жртве свога народа и њима треба највише благодарити и за њих

се Богу молити да истрају у својим настојањима, јер без Цркве тамо ни српски народ не би имао шта тражити.

Колико је канадска дијаспора заинтересована за ову проблематику, и има ли начина да се комплекснијим лобирањем и синхронизованим акцијама мало више утиче на канадску јавност, како би спознала суштину проблема?

"Дијаспора је расејање, и чим смо ми расејани по овом белом свету, осудђени смо и на асимилацију. Наравно да свакога ране свога рода највише боле и сви ми се у свакодневном животу дотичемо питања Косова, као и раније Босанске Крајине и поделе Црне Горе и Србије, али Косово је наша најболнија рана. Чињеница је да смо ми у овим огромним просторима отуђени, разуђени и разједињени. Постоји велики број малих националних организација, свака мисли на свој начин, али једино када бисмо заједно подигли глас он би нешто значило."

Наш сарадник Милка Ковачевић у разговору са Владиком канадским Георгијем

Активни сте у организовању и реализацији различитих хуманитарних акција. шта планирате следеће?

"Од мог доласка прво смо кренули у акцију за доградњу Храма Светог Саве и наша помоћ је била знатна у наставку градње Храма. Касније смо основали добротворни фонд "Цар Лазар". То опет асоцира на Косово и Раваницу и све што је везано за Цара Лазара, и са поносом кажем учинили смо велики допринос и помогли нарочито за време ових ратних година, а посебно за време бомбардовања Србије. Наш фонд "Свети Цар Лазар епархије канадске" је одликован Орденом "Светог Саве" другог реда као први хуманитарни фонд те врсте.

"Шта би нашим младим људима у Канади помогло да буду активнији у цркви, да сачувају везу са отаџбином и својим пореклом?"

Nastavak na strani 28